

დანიელის წიგნი — ას მეათე

რომის სამმაგი კავშირი: გამოცხადებაში საყვირების
წინასწარმეტყველური მნიშვნელობის გამოაშკარავება

Jeff Pippenger
2024-03-01

გამოცხადების მეცხრე თავის პირველი და მეორე ვაებების ისლამი წარმოადგენდა იმ სამსჯავროს, რომელიც რომს მოევლინა. უილიამ მილერი საყვირებს უწოდებდა „განსაკუთრებულ სამსჯავროებს“, რომლებიც რომს დაატყდა თავს, მაგრამ მილერს არ შეეძლო დაენახა თანამედროვე რომი, როგორც სამმაგი კავშირი, რომელსაც ქვეყნიერება არმაგედონისკენ მიჰყავს. ურია სმითმა აღიარა, რომ საყვირები წარმოადგენდა ღვთის სამსჯავროს რომზე და რომ მეხუთე და მეექვსე საყვირები (პირველი და მეორე ვაებები) იყო სამსჯავროები კათოლიკურ ეკლესიაზე.

„ამ საყვირის განმარტებისთვის კვლავ მივმართავთ ბ-ნ კეითის ნაშრომებს. ეს ავტორი ჭეშმარიტად ამბობს: ‘ძნელად თუ მოიძებნება აპოკალიფსის რომელიმე სხვა ნაწილის შესახებ განმარტებელთა შორის ისეთი ერთსულოვანი თანხმობა, როგორიც მეხუთე და მეექვსე საყვირების, ანუ პირველი და მეორე ვაებების, სარაკინებსა და თურქებზე მისადაგებასთან დაკავშირებით არსებობს. ეს იმდენად აშკარაა, რომ თითქმის შეუძლებელია მისი გაუგებრობა. იმის ნაცვლად, რომ თითოეულის აღსანიშნავად ერთი-ორი მუხლი იყოს დათმობილი, გამოცხადების მეცხრე თავის მთელი შინაარსი, თანაბარ ნაწილებად, ორივეს აღწერას ეთმობა.“

„რომის იმპერია, როგორც აღზევდა, ისე დაეცა—დაპყრობით; ხოლო სარაკინელები და თურქები იყვნენ ის იარაღი, რომელთა მეშვეობითაც ცრუ რელიგია განდგომილი ეკლესიის სატანჯველად იქცა; და ამის გამო, მეხუთე და მეექვსე საყვირები, წინამორბედთა მსგავსად, მხოლოდ იმ სახელით კი არ იწოდებიან, არამედ უბედურებებად იწოდებიან.“ Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495.

რაც მილერმა და სმითმა ვერ შეიცნეს იმ საყვირთა შესახებ, როგორც ღვთის სამსჯავრო რომის წინააღმდეგ, ის იყო, რომ ეს სამსჯავრონი განხორციელდა მზის თაყვანისცემის იძულებით დანერგვის შედეგად. 321 წელს კონსტანტინემ გამოსცა პირველი საკვირაო კანონი, ხოლო ცხრა წლის შემდეგ მან დედაქალაქი ქალაქ რომიდან ქალაქ კონსტანტინოპოლში გადაიტანა, რითაც რომის იმპერიის დაშლის პროცესი დაიწყო. დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავში წარმართული რომი უმაღლესად უნდა ებატონა ერთი „დროის“ განმავლობაში, რაც აღნიშნავდა სამას სამოც წელს — ძვ. წ. 31 წლის აქტიუმის ბრძოლიდან ვიდრე 330 წლამდე, როდესაც კონსტანტინემ სამეფო დასავლეთად და აღმოსავლეთად გაყო.

იგი მშვიდობით შევა სამთავროს უმდიდრეს ადგილებშიც კი; და მოიმოქმედებს იმას, რაც არც მის მამებს მოუმოქმედებიათ და არც მისი მამების მამებს; მიმოფანტავს მათ შორის ნადავლს, მარცვასა და სიმდიდრეს; და სიმაგრეთა წინააღმდეგაც განიზრახავს თავის ზრახვებს, ოღონდ მხოლოდ ერთ ხანამდე.

დანიელი 11:24.

იმ სამას სამოც წელიწადში რომის იმპერია არსებითად უძლეველი იყო, მაგრამ როგორც კი დედაქალაქი აღმოსავლეთში გადაიტანეს, ამგვარი უზარმაზარი იმპერიის მართვის შესაძლებლობა უკვე აღარ არსებობდა. კონსტანტინემ კონტროლის შენარჩუნება სცადა სამეფოს თავის სამ ვაჟს შორის გაყოფით, მაგრამ ამან მხოლოდ კიდევ უფრო დააჩქარა ყოფილი იმპერიის რღვევა.

როდესაც პაპობამ დედამიწის ტახტი დაიკავა 538 წელს, ორლენის მესამე კრებაზე მიღებულ იქნა კვირა დღის შესახებ კანონი. ამგვარად, 606 წელს მაჰმადმა დაიწყო თავისი წინასწარმეტყველური მსახურება და სიმბოლურად წარმოადგენდა იმ საყვირს, რომელიც ისტორიკოსთა მიხედვით უნდა ყოფილიყო „განდგომილი ეკლესიის სატანჯველი“. პირველი და მეორე ვაებების ისტორია, რომელიც დაიწყო მაჰმადის მსახურებით 606 წელს, დასრულდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს, როდესაც მეშვიდე საყვირმა გაიჟღერა.

მეორე ვაება წარსულ იქმნა; და, აჰა, მესამე ვაება მალე მოვა. და მეშვიდე ანგელოზმა დასცა საყვირი; და იყო დიდი ხმები ზეცაში, რომელნიც ამბობდნენ: ამ ქვეყნიერების სამეფოები იქმნენ ჩვენი უფლისა და მისი ქრისტეს სამეფოებად; და იგი იმეფებს უკუნიითი უკუნისამდე. გამოცხადება 11:14, 15.

პირველი ორი ვაიის ისტორიის განმავლობაში, აღმოსავლეთ რომის დედაქალაქი კონსტანტინოპოლი 1453 წელს დაიპყრეს, ხოლო დასავლეთში პაპურმა რომმა 1798 წელს თავისი სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო. „განდგომილი ეკლესიის მათრახმა“ დაამხო როგორც სამოქალაქო, ისე რელიგიური რომი. თანამედროვე რომის სამმაგი კავშირი აღსრულდება შეერთებულ შტატებში მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს.

„ამერიკის შეერთებული შტატების პროტესტანტები პირველნი იქნებიან, რომელნიც თავიანთ ხელებს განიპყრობენ უფსკრულზე გადაღმა, რათა სპირიტუალის ხელი ჩასჭიდონ; ისინი უფსკრულს გადასწვდებიან, რათა ხელები შეაერთონ რომაულ ძალაუფლებასთან; და ამ სამმხრივი კავშირის ზემოქმედების ქვეშ ეს ქვეყანა რომის კვალს გაჰყვება სინდისის უფლებების გათელვაში.“ The Great Controversy, 588.

იმ დროს მესამე ვაების ისლამი აღასრულებს ღმერთის მსჯავრს თანამედროვე რომზე, მისი მიერ კვირა დღის თაყვანისცემის იძულებით დამკვიდრების გამო, როგორც მან მოიმოქმედა წარმართული რომისა და საპისქოპოსო რომის მიმართ. წარმართულ რომთან მიმართებით მან გამოიყენა პირველი ოთხი საყვირი, რათა დასავლეთ რომის დედაქალაქში რომაული მმართველობა 476 წლისათვის დაესრულებინა, რადგან 476 წლის შემდეგ ქალაქის არც ერთი მმართველი რომაული მოდგმისა აღარ ყოფილა. 1453 წლისთვის ისლამის მეხუთე საყვირმა აღმოსავლეთ რომში რომაული მმართველობა დასასრულამდე მიიყვანა. 1798 წლისთვის ევროპის ერთა ყოფილი ათნაწილიანი დაყოფის პაპური მმართველობა დასრულდა ისლამის მეექვსე საყვირის ისტორიის მსვლელობაში. რომის სამოქალაქო სამეფოს, როგორც დასავლეთისა და

აღმოსავლეთის, ასევე რომის რელიგიური სამეფოს აღსასრული დადგა მზის წარმართული თაყვანისცემის იძულებით დამკვიდრების შემდეგ.

„შეერთებული შტატების ხალხი იყო გამორჩეულად წყალობამოსილი ხალხი; მაგრამ როდესაც ისინი შეზღუდნულ რელიგიურ თავისუფლებას, დათმობენ პროტესტანტიზმს და მხარდაჭერას აღმოუჩენენ პაპიზმს, მათი დანაშაულის საზომი აღივსება, და „ეროვნული განდგომილება“ ცის წიგნებში ჩაიწერება. ამ განდგომილების შედეგი იქნება ეროვნული დაღუპვა.“ Review and Herald, May 2, 1893.

წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენება ამყარებს წინასწარმეტყველების საბოლოო აღსრულების მახასიათებელს პირველი ორი აღსრულების მახასიათებლებზე დაყრდნობით. 2001 წლის 11 სექტემბერს მესამე ვაი მოვიდა ისტორიაში. იგი თავდაპირველად 1844 წლის 22 ოქტომბერს მოვიდა, რადგან მესამე ვაი მეშვიდე საყვირია, და იმ დროს ამ საყვირმა იწყო ხმოვა. მაგრამ, როგორც ძველი ისრაელის შემთხვევაში, ახალმა ისრაელმაც აირჩია ურჩობა და, საქმის დასრულების ნაცვლად, გამოიწვია უდაბნოში ხეტიალის პერიოდი. ამიტომ მესამე ანგელოზის დაბეჭდვის დრო გადაიდო, ვიდრე იგი კვლავ დაიწყებოდა 2001 წლის 11 სექტემბერს.

„ორმოცი წლის განმავლობაში ურწმუნოებამ, დრტვინვამ და აჯანყებამ ძველი ისრაელი ქანაანის მიწიდან განაშორა. იმავე ცოდვებმა დააყოვნა თანამედროვე ისრაელის შესვლა ზეციურ ქანაანში. არც ერთ შემთხვევაში ღვთის აღთქმები არ ყოფილა მცდარი. სწორედ ურწმუნოებამ, წუთისოფლისმოყვარეობამ, უკუთმხედრობამ და უფლის სახელის აღმსარებელ ხალხს შორის შუღლმა შეგვყოვნა ამ ცოდვისა და მწუხარების სამყაროში ამდენი წლის განმავლობაში.“ Selected Messages, წიგნი 2, 69.

ღმერთი არ იცვლება და ის ასამართლებს ხელმისაწვდომი სინათლის შესაბამისად. თანამედროვე ისრაელს უფრო მეტი ხელმისაწვდომი სინათლე ჰქონდა, ვიდრე ძველ ისრაელს, და ჩვენთვის ცნობილია, რომ „იგივე ცოდვებმა დააყოვნა თანამედროვე ისრაელის შესვლა ზეციურ ქანაანში.“ თანამედროვე ისრაელი რომ მხოლოდ იმ სინათლისათვის ყოფილიყო პასუხისმგებელი, რომლისათვისაც ძველი ისრაელი იყო პასუხისმგებელი, ესეც საკმარისი იქნებოდა, მაგრამ მათ მეტი სინათლე ჰქონდათ. ამიტომ, თუ სწორედ „იგივე ცოდვებმა“ გამოიწვია „ძველი ისრაელის“ ხეტიალი უდაბნოში „ორმოცი წლის“ განმავლობაში, მაშინ თანამედროვე ისრაელიც არა მხოლოდ 1863 წლის ამბოხებაში იქნა გამევეებული „უდაბნოში“, არამედ ისეთივე უეჭველობით იყო განწესებული იქ დასაღუპავად. მათმა „ცოდვებმა“ დღემდე დააყოვნა მესამე ანგელოზის საქმის აღსრულება.

„ანგელოზმა თქვა: ‘მესამე ანგელოზი მათ კონებად კრავს, ანუ ბეჭედს ასვამს, ზეციური ბელისათვის.’ ეს მცირე ჯგუფი შეწუხებულად გამოიყურებოდა, თითქოს მძიმე განსაცდელეები და ბრძოლები ჰქონდათ გავლილი. და ჩანდა, თითქოს მზე ახლახან ამოსულიყო ღრუბლის უკნიდან და მათ სახეებს მოჰფენოდა, რის გამოც ისინი გამარჯვებულთა იერით ჩანდნენ, თითქოს მათი გამარჯვებები თითქმის უკვე მოპოვებული იყო.“ Early Writings, 88.

იმავე ცოდვებმა, რომლებმაც ძველი ისრაელი განდევნეს, რათა უდაბნოში მომკვდარიყო, დააყოვნა მესამე ანგელოზის საქმე, რომელიც 1844 წლის 22 ოქტომბერს მოვიდა.

„მას შემდეგ, რაც იესომ უწმიდესის კარი გააღო, შაბათის ნათელი გამოჩნდა, და ღვთის ერი გამოიცადა, როგორც ძველად გამოიცადნენ ისრაელის ძენი, რათა გამოჩენილიყო, დაიცავდნენ თუ არა ისინი ღვთის რჯულს. მე ვიხილე მესამე ანგელოზი, რომელიც ზემოთ მიუთითებდა და იმედგაცრუებულებს ციური საწმიდრის უწმიდესისკენ მიმავალ გზას უჩვენებდა. როდესაც ისინი რწმენით შედიან უწმიდესში, პოულობენ იესოს, და იმედი და სიხარული კვლავ ახლად აღმოცენდება. მე ვიხილე ისინი, უკან რომ იყურებოდნენ, წარსულს მიმოიხილავდნენ, იესოს მეორედ მოსვლის შესახებ ქადაგებიდან მოყოლებული, 1844 წელს დროის გასვლამდე გავლილი თავიანთი გამოცდილების მთელ გზაზე. ისინი ხედავენ, რომ მათი იმედგაცრუება ახსნილია, და სიხარული და დარწმუნებულობა კვლავ აცოცხლებს მათ. მესამე ანგელოზმა გაანათა წარსული, აწმყო და მომავალი, და მათ იცინა, რომ ღმერთმა მართლაც წარმართა ისინი თავისი იდუმალი განგებულებით.“ ადრეული წერილები, 254.

მესამე ანგელოზი არის დაბეჭდვის ანგელოზი, და იგი მოვიდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს, მაგრამ მისი საქმე შეფერხდა იმავე ცოდვებით, რომლებმაც ძველი ისრაელი უდაბნოში დაღუპა. 1863 წლის ამბოხებით გამოწვეული დაყოვნება იყო მესამე ანგელოზის საქმის დაყოვნება, და ამიტომ დაბეჭდვა შეფერხებული და დაყოვნებულია ას წელზე მეტი ხნის განმავლობაში.

„[რიცხვნი 32:6–15, ციტატა.] უფალი ღმერთი შურისმგებელი ღმერთია, თუმცა იგი სულგრძელობს თავისი ხალხის ცოდვებისა და დანაშაულების მიმართ ამ თაობაში. ღმერთის ხალხს რომ ევლო მის რჩევაში, ღვთის საქმე წარიმართებოდა, ჭეშმარიტების უწყებანი მიეტანებოდა ყველა ხალხთან, რომელიც მთელი დედამიწის ზურგზე მკვიდრობს. ღმერთის ხალხს რომ ერწმუნა მისთვის და მისი სიტყვის მოქმედნი ყოფილიყვნენ, მის მცნებათა დამცველნი ყოფილიყვნენ, მაშინ ის ანგელოზი არ მოვიდოდა, რომელიც ცის შუაგულში მიფრინავდა უწყებით იმ ოთხი ანგელოზისადმი, რომელთაც ქარების გაშვება უნდა დაეშვათ, რათა მათ დაებერთათ ქვეყანაზე, და ხმამაღლა ამბობდა: შეიკავეთ, შეიკავეთ ოთხი ქარი, რათა არ დაბერონ ქვეყანაზე, ვიდრე ღვთის მონებს მათ შუბლზე არ დავბეჭდავ. მაგრამ რადგან ხალხი ურჩია, უმადურია, უწმიდურია, როგორც ძველი ისრაელი, დრო გახანგრძლივებულია, რათა ყველამ მოისმინოს წყალობის უკანასკნელი უწყება, რომელიც დიდი ხმით ცხადდება. უფლის საქმეს ხელი შეემალა, დაბეჭდვის დრო გადაიდო. მრავალს არ მოუსმენია ჭეშმარიტებისთვის. მაგრამ უფალი მათ მისცემს შესაძლებლობას მოისმინონ და მოიქცნენ, და ღვთის დიდი საქმე წინ წავა.“

Manuscript Releases, ტომი 15, 292.

2001 წლის 11 სექტემბერს მესამე ანგელოზი კვლავ მოვიდა, და დაბეჭდვის ჟამი, რომელიც 1863 წლის ამბოხების შემდეგ შეყოვნებული იყო, კვლავ დაიწყო. ეს იყო მესამე „ვაი“-ს ისლამის მოსვლა, რომელიც იმავდროულად მეშვიდე საყვირიც არის და დაბეჭდვის ჟამის დასაწყისს აღნიშნავს. დაბეჭდვის ჟამი დაიწყო მესამე ანგელოზის

მოსვლით 1844 წლის 22 ოქტომბერს, როდესაც მეშვიდე საყვირმა ხმოზა დაიწყო, მაგრამ ის საყვირი შეფერხდა და დაყოვნდა.

და ანგელოზმა, რომელიც ვიხილე, რომ იდგა ზღვაზე და მიწაზე, აღაპყრო თავისი ხელი ზეცისკენ, და დაიფიცა იმის მიერ, ვინც ცოცხლობს უკუნიითი უკუნიამდე, რომელმაც შექმნა ცა და ყოველივე, რაც მასშია, მიწა და ყოველივე, რაც მასზეა, ზღვა და ყოველივე, რაც მასშია, რომ დრო აღარ იქნება; არამედ მეშვიდე ანგელოზის ხმის დღეებში, როცა იგი საყვირის ჩაბერვას დაიწყებს, აღსრულდება ღვთის საიდუმლო, როგორც აუწყა მან თავის მონებს, წინასწარმეტყველებს. გამოცხადება 10:5-7.

მეშვიდე ანგელოზის „ხმა“ არის გამოცხადების მეთვრამეტე თავის იმ ანგელოზის ხმა, რომელიც ჩამოვიდა მაშინ, როცა ნიუ-იორკის ქალაქის დიდი შენობები დაემხო.

ამის შემდეგ ვიხილე სხვა ანგელოზი, ზეციდან ჩამომავალი, რომელსაც დიდი ხელმწიფება ჰქონდა; და მიწა განათდა მისი დიდებით. და შეჰღაღადა ძლიერად, ძლიერი ხმით, და თქვა: დაეცა, დაეცა ბაბილონი დიდი და გახდა ეშმაკთა სამკვიდრო და ყოველი უწმინდური სულის სამყოფელი და ყოველი უწმინდური და საძულველი ფრინველის გალია. რადგან ყველა ერმა შესვა მისი სიძვის რისხვის ღვინო, და დედამიწის მეფეებმა იმრუშეს მასთან, და დედამიწის ვაჭრები გამდიდრდნენ მისი ნებიერებათა სიუხვით. გამოცხადება 18:1-3.

იმ ძლევამოსილი ანგელოზის „ხმა“, რომელიც ჩამოდის, უბრძანებს ანგელოზებს, შეაკავონ ოთხი ქარი, რომლებიც წარმოდგენილია, როგორც „განრისხებული ცხენი“, რომელიც ცდილობს მოწყდეს აღვირს და თავის გზაზე სიკვდილი და განადგურება მოიტანოს.

„ღვთის ანგელოზები ასრულებენ მის ბრძანებას და აკავებენ დედამიწის ქარებს, რათა ქარებმა არ დაუბერონ არც დედამიწას, არც ზღვას და არც ერთ ხეს, ვიდრე ღვთის მსახურნი შუბლზე არ დაიბეჭდებიან. ძლიერი ანგელოზი ჩანს, რომ აღმოსავლეთიდან (ან მზის აღმოსვლიდან) ამოდის. ამ უძლიერეს ანგელოზს ხელში უპყრია ცოცხალი ღმერთის ბეჭედი, ანუ მისი, ვისაც მხოლოდ მას ძალუძს სიცოცხლის მინიჭება, ვისაც შეუძლია შუბლებზე წარწერისა თუ ნიშნის აღბეჭდვა მათთვის, ვისაც მიენიჭება უკვდავება, საუკუნო სიცოცხლე. სწორედ ამ უზენაესი ანგელოზის ხმას ჰქონდა ძალაუფლება, ებრძანა ოთხი ანგელოზისთვის, შეეკავებინათ ოთხი ქარი, ვიდრე ეს საქმე აღსრულდებოდა და ვიდრე იგი მისცემდა ბრძანებას მათ გასათავისუფლებლად.“ Testimonies to Ministers, 445.

ანგელოზი, რომელიც ოთხ ანგელოზს ქართა შეჩერებას უბრძანებს, არის გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი, რომელიც თავის დიდებით გაანათებს დედამიწას, ხოლო მისი „ძლიერი ხმა“ მეშვიდე ანგელოზის ხმაა.

„და რა საოცარი სახეა მოცემული გამოცხადების 7-ე თავში ჩვენი განსჯისთვის, ნუგეშისა და გამხნევებისთვის! ოთხ ანგელოზს ევალება დედამიწაზე ერთი საქმე შეასრულონ. მაგრამ ერთს, რომელმაც საკუთარი თავის გამოსასყიდად გაღებით მსოფლიო გამოისყიდა, ჰყავს რჩეულთა მცირერიცხოვანი ნაშთი. ვინ არიან ისინი? ისინი, ვინც იცავენ ღვთის ყველა მცნებას და აქვთ იესოს რწმენა.

იოანეს ყურადღება სხვა სცენისკენ იქნა მიპყრობილი: „და ვიხილე სხვა ანგელოზი, რომელიც აღმოსავლეთიდან ამოდიოდა და ჰქონდა ცოცხალი ღმერთის ბეჭედი“ (გამოცხადება 7:2). ვინ არის ეს? აღთქმის ანგელოზი. იგი მზის აღმოსვლიდან მოდის. იგი არის მაღლიდან აღმომავალი განთიადი. იგი არის წუთისოფლის ნათელი. „მასში იყო სიცოცხლე, და სიცოცხლე იყო ადამიანთა ნათელი“ (იოანე 1:4). ეს არის ის, ვისაც ესაია აღწერს: „რადგან ჩვილი შეგვეძინა ჩვენ, ძე მოგვეცა ჩვენ; და მთავრობა იქნება მის მხარზე, და ეწოდება მას სახელი: საკვირველი, მრჩეველი, ძლიერი ღმერთი, მარადიული მამა, მშვიდობის მთავარი“ (ესაია 9:6). მან შეჰღაღადა, როგორც იმას, ვისაც ზეცაში ანგელოზთა ლაშქრებზე უპირატესობა ჰქონდა, „რომელთაც მიეცათ მიწისა და ზღვის ვნება“, და თქვა: „ნუ ავნებთ არც მიწას, არც ზღვას, არც ხეებს, ვიდრე ბეჭედს დავასვამთ ჩვენი ღმერთის მსახურთ მათ შუბლზე“ (გამოცხადება 7:2, 3).

„აქ არის შეერთებული ღვთიური და ადამიანური. ოთხ ანგელოზს ეძლევა ბრძანება, შეაკავონ ოთხი ქარი, ვიდრე ისინი მიიღებდნენ მის მოწოდებას. წაიკითხეთ მთელი თავი. შეძახილი: „ნუ ავნებთ“, წარმოთქმულია აღმდგენელის, გამომსყიდველის მიერ.

„სამსჯავრო და რისხვა უნდა შეჩერებულიყო მხოლოდ მცირე ხნით, ვიდრე განსაზღვრული საქმე შესრულდებოდა. უწყება — უკანასკნელი უწყება გაფრთხილებისა და წყალობისა — თავისი საქმის აღსრულებაში შეფერხდა ფულისადმი ეგოისტური სიყვარულის, სიმშვიდისა და მოხერხებულობისადმი ეგოისტური სიყვარულის, და ადამიანის უვარგისობის გამო იმ საქმის შესასრულებლად, რომელიც უნდა შესრულდეს. ანგელოზი, რომელმაც თავისი დიდებით უნდა გაანათოს დედამიწა, ელოდა ადამიანურ იარაღებს, რომელთა მეშვეობითაც ზეცის ნათელი შეძლებდა გაბრწყინებას, და ამგვარად ისინი თანამშრომლობენ, რათა მისცენ იმ უწყებას, რომელმაც უნდა გადაწყვიტოს ქვეყნის ბედი, მისი წმინდა, საზეიმო მნიშვნელობით.“ Manuscript Releases, ტომი 15, 222.

მესამე ანგელოზი, რომელიც ქრისტეა, აგრეთვე არის დამბეჭდავი ანგელოზი, რომელიც მოვიდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს, მაგრამ ღვთის ხალხის ურჩობის გამო, მისი საქმე — ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა — გადაიდო 2001 წლის 11 სექტემბრამდე. შემდეგ მესამე ვაის ისლამმა ჩამოაგდო ნიუ-იორკის დიდი შენობები და დაბეჭდვის პროცესი დაიწყო. იმ დროს ერები „განრისხდნენ, მაგრამ შეკავებულნი იყვნენ“. გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველი ხმა არის ხმა, რომელიც ოთხ ანგელოზს უბრძანებს, შეაკავონ, ვიდრე ღვთის ხალხი დაიბეჭდება.

იესო ყოველთვის დასასრულს დასაწყისით წარმოაჩენს, და 1993 წლის 26 თებერვალს მესამე ვაის ისლამმა სატვირთო ავტომობილში მოთავსებული ბომბი ააფეთქა მსოფლიო სავაჭრო ცენტრის ჩრდილოეთ კოშკის მიწისქვეშა ავტოსადგომში. აფეთქებამ შენობას მნიშვნელოვანი ზიანი მიაყენა, ექვსი ადამიანი იმსხვერპლა და ათასზე მეტი სხვა დააზიანა. თუმცა ამ თავდასხმამ კოშკები ვერ ჩამოანგრია, იგი შეერთებული შტატების მიწაზე განხორციელებული ტერორიზმის მნიშვნელოვანი აქტი იყო და 2001 წლის 11 სექტემბრის მოვლენებს მოასწავებდა.

დაბეჭდვის დრო დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს, თუმცა მასში რვა წლით ადრე მოცემული წინასწარი გაფრთხილებაც შედიოდა. 2023 წლის 7 ოქტომბერს ისლამური თავდასხმა ისრაელზე წარმოადგენს დაბეჭდვის დროის დასასრულის წინასწარ გაფრთხილებას. მესამე „ვაის“ წინასწარმეტყველური მახასიათებლები დადგენილია პირველი ორი „ვაის“ წინასწარმეტყველური მახასიათებლებით. გამოცხადების მეცხრე თავის საწყის მუხლებში ილუსტრირებულია ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა.

ამ საკითხს მომდევნო სტატიაში განვიხილავთ.

„თუ ამგვარი სცენები უნდა მოვიდეს, ასეთი უზარმაზარი სასჯელები დამნაშავე ქვეყანაზე, სად იქნება თავშესაფარი ღვთის ხალხისთვის? როგორ იქნებიან ისინი შეფარებულნი, ვიდრე რისხვა გადაივლის? იოანე ხედავს ბუნების სტიქიებს — მიწისძვრას, ქარიშხალს და პოლიტიკურ შფოტს — წარმოდგენილს, როგორც ოთხი ანგელოზის მიერ შეკავებულს. ეს ქარები კონტროლქვეშ არის, ვიდრე ღმერთი არ გასცემს სიტყვას, რომ გაუშვან ისინი. ამჟამად ღვთის ეკლესიის უსაფრთხოება. ღვთის ანგელოზები ასრულებენ მის ბრძანებას და აკავებენ ქვეყნის ქარებს, რათა ქარები არ ქროდეს არც ქვეყანაზე, არც ზღვაზე და არც ერთ ხეზე, ვიდრე ღვთის მსახურნი თავიანთ შუბლზე დაიბეჭდებოდნენ. ძლევამოსილი ანგელოზი ჩანს აღმოსავლეთიდან (ან მზის აღმოსავლიდან) ამომავალი. ამ უძლიერეს ანგელოზს ხელში აქვს ცოცხალი ღვთის ბეჭედი, ანუ იმისა, ვისაც მხოლოდ ძალუძს სიცოცხლის მინიჭება, ვისაც შეუძლია შუბლებზე აღბეჭდოს ნიშანი ან წარწერა მათთვის, ვისაც მიენიჭება უკვდავება, საუკუნო სიცოცხლე. სწორედ ამ უზენაესი ანგელოზის ხმას ჰქონდა ძალაუფლება, ებრძანებინა ოთხი ანგელოზისთვის, შეეკავებინათ ოთხი ქარი, ვიდრე ეს საქმე შესრულდებოდა, და ვიდრე იგი გასცემდა მოწოდებას, გაეშვათ ისინი.“

„ვინც სძლევს ქვეყნიერებას, ხორცს და ეშმაკს, ის იქნებიან რჩეულნი, რომელნიც მიიღებენ ცოცხალი ღმერთის ბეჭედს. რომელთა ხელებიც სუფთა არ არის და რომელთა გულებიც წმინდა არ არის, მათ არ ექნებათ ცოცხალი ღმერთის ბეჭედი. ისინი, ვინც ცოდვას განიზრახავენ და აღასრულებენ, გვერდს ჩაუვლიან. მხოლოდ ისინი, ვინც ღმერთის წინაშე თავიანთი დამოკიდებულებით იკავებენ იმათ მდგომარეობას, რომელნიც ინანიებენ და აღიარებენ თავიანთ ცოდვებს დიდი ანტიტიპური გამოსყიდვის დღის ჟამს, ცნობილნი და აღნიშნულნი იქნებიან, როგორც ღირსნი ღვთის მფარველობისა. მათ სახელებს, ვინც მტკიცედ იყურებიან, ელიან და დარაჯობენ თავიანთი მაცხოვრის გამოცხადებას — უფრო გულმოდგინედ და სანატრელად, ვიდრე ისინი, რომელნიც დილის მოლოდინში არიან, — მიაკუთვნებენ მათ რიცხვს, რომელნიც დაბეჭდილნი არიან. ისინი, რომელთაც, თუმცა ჭეშმარიტების მთელი ნათელი ელვარებს მათ სულებზე, საქმეები უნდა ჰქონდეთ თავიანთ აღიარებულ რწმენასთან შესატყვისი, მაგრამ ცოდვით არიან მოხიბლულნი, თავიანთ გულებში კერპებს აღმართავენ, ღმერთის წინაშე თავიანთ სულებს ხრწნიან და ბილწავენ მათ, ვინც მათთან ერთად ერთიანდებიან ცოდვაში, მათი სახელები სიცოცხლის წიგნიდან ამოიშლება და დარჩებიან შუალამის წყვდიადში, თავიანთ ლამპრებთან ერთად თავიანთ ჭურჭლებში ზეთის არმქონენი. „თქვენთვის კი, რომელნიც ჩემი სახელის მოშიშნი ხართ, ამოვა სიძარტლის მზე და კურნება იქნება მის ფრთებში.“

„ღვთის მსახურთა ეს დაბეჭდვა იგივეა, რაც ეზეკიელს ერვენა ხილვაში. იოანეც იყო ამ უაღრესად შემადრწუნებელი გამოცხადების მოწმე. მან იხილა ზღვა და ტალღები, რომლებიც გრგვინავდნენ, და ადამიანები, რომელთა გულებიც შიშისგან უძლურდებოდნენ. მან იხილა დედამიწა შეძრული და მთები ზღვის შუაგულში გადატანილი (რაც სიტყვასიტყვით ხდება), მისი წყლები გრგვინავდა და ღელავდა, და მთები ირყეოდნენ მისი აღელვებისგან. მას ერვენა წყლოულები, სენი, შიმშილი და სიკვდილი, რომლებიც თავიანთ საშინელ მისიას აღასრულებდნენ.“ Testimonies to Ministers, 445.